

Banská Bystrica 30. 1. 2014

POZ 1682-2008/OZ 224698/I-8-2014

ROZHODNUTIE

Vo veci návrhu navrhovateľa FRUCONA Košice, a.s., Textilná 6, 04262 Košice (ďalej „navrhovateľ“), na vyhlásenie ochrannej známky č. 224698 „BARACK ÍZŮ SZESZESITAL“ majiteľa LILKI-KOŠICE, s. r. o., Škultétyho 3, 040 01 Košice (ďalej „majiteľ“) za neplatnú, rozhodol Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) podľa § 37 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach takto:

návrh na vyhlásenie ochrannej známky č. 224698 za neplatnú sa zamieta.

Odôvodnenie:

Úradu bol 07.05.2013 doručený návrh na vyhlásenie ochrannej známky č. 224698 „BARACK ÍZŮ SZESZESITAL“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) za neplatnú podľa § 35 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej „zákon o ochranných známkach“), ktorý sa týkal všetkých tovarov v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Navrhovateľ uviedol, že spoločnosť ZWACK UNICUM NyRT. je majiteľom ochrannej známky č. 131819 v Maďarskej republike „BARACK pálinka“, s dátumom prednosti od 25.02.1991. Ďalej navrhovateľ uviedol, že uzavrel so spoločnosťou ZWACK UNICUM NyRT. (ďalej „poskytovateľ licencie“) licenčnú zmluvu na výkon práv z priemyselného vlastníctva, ktorej predmetom je právo na používanie ochrannej známky a loga poskytovateľa licencie.

Navrhovateľ konštatoval, že na základe predmetnej licenčnej zmluvy označuje svoje výrobky motívmi, ktoré sú duševným vlastníctvom poskytovateľa licencie a táto skutočnosť vyplýva aj zo zadnej časti etikety, kde je uvedené, že výrobok je vyrobený so súhlasom poskytovateľa licencie. Uviedol ďalej, že ochranná známka navrhovateľa, zapísaná v Maďarskej republike je všeobecne známe označenie aj na Slovensku, predovšetkým charakteristický motív jazdca na koni s vavrínmi, ktorý zosobňuje tradíciu označovania maďarskej marhuľovice dovážanej na Slovensko už pred niekoľkými desaťročiami. Tiež uviedol, že označenie „pálinka“ nie je z legislatívnych dôvodov na Slovensku možné používať, preto je predmetný výrobok v zmysle Potravinového kódexu označený ako liehovina.

Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že podľa § 20 ods. 4 zákona o ochranných známkach, patria nadobúdateľovi licencie pri neoprávnenom zásahu do práv chránených týmto zákonom rovnaké práva ako majiteľovi ochrannej známky, preto navrhovateľ namietal podobnosť napadnutej ochrannej známky s ochrannou známkou č. 131819 zapísanou pre Maďarskú republiku pre zhodné tovary pre spoločnosť poskytovateľa licencie, a s označením, ktoré používa navrhovateľ na základe licencie. Ďalej navrhovateľ uviedol, že podľa vyjadrenia poskytovateľa licencie bola v rokoch 1975-1985 jeho ochranná známka zapísaná aj na Československom úrade pre vynálezy pod číslom 162929. Tiež poukázal na to, že spoločnosť majiteľa napadnutej ochrannej známky mala aj v minulosti zapísané podobné ochranné známky, avšak tieto sú v súčasnosti už neplatné.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že napadnutá ochranná známka ťaží z dobrého mena a povesti staršej ochrannej známky a podľa neho teda existuje na strane verejnosti pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou, ktorá je všeobecne známe označenie na území Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že napadnutá ochranná známka je spôsobilá vyvolať u bežného spotrebiteľa mylnú domnienku, že aj tovar vyrobený majiteľom má osobité charakteristické znaky, akosť, ktorou získava svoje postavenie na trhu nadobúdateľ licencie - navrhovateľ. Konštatoval tiež, že už na prvý pohľad bez potreby detailnejšieho skúmania je napadnutá ochranná známka podobná staršej ochrannej známke č. 131819 zapísanej v Maďarskej republike a označeniu používanému nadobúdateľom licencie v použitých motívoch a farebnom vyhotovení. Podľa navrhovateľa napriek tomu, že ochranná známka č. 131819 nie je medzinárodná ochranná známka, výrobky ňou označené sa vyskytovali niekoľko desaťročí na trhu na Slovensku a je všeobecne známym označením, typickým pre maďarskú marhuľovicu.

Navrhovateľ v závere uviedol a citoval ustanovenie § 35 ods. 1 a na základe uvedeného požiadal, aby úrad vyhlásil napadnutú ochrannú známku za neplatnú.

Navrhovateľ listom doručeným úradu 30.07.2013 doplnil svoj návrh a uviedol v ňom zákonné ustanovenia, o ktoré sa ním podaný návrh opiera, konkrétne odkázal na ustanovenia § 35 ods. 1 a 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. a), c), d) a f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Listom úradu z 20.08.2013 bol predmetný návrh odoslaný majiteľovi na vyjadrenie. Majiteľ bol poučený, že ak sa v stanovenej lehote k návrhu nevyjadrí, úrad vo veci rozhodne podľa obsahu spisu.

Majiteľ vo svojom vyjadrení doručenom úradu 25.10.2013 uviedol, že navrhovateľ neosvedčil, či licenčná zmluva nadobudla voči tretím osobám účinnosť tak, ako je to upravené v § 20 zákona o ochranných známkach. Konštatoval, že medzi „Barack pálinka“ (marhuľovicou alebo ľudovo Marhuľovou pálenkou) a alkoholickým nápojom s príchutou marhule je veľký kvalitatívny rozdiel. Tiež konštatoval, že z licenčnej zmluvy doloženej navrhovateľom nevyplýva, že by poskytovateľ licencie mal chránené logo označenia liehovinového nápoja „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL“ (liehovinový nápoj s príchutou marhule), pričom zdôraznil, že navrhovateľ si v praxi etikety na označovanie liehovinového nápoja s príchutou marhule upravil podľa svojich predstáv, odlišných od licenčnej zmluvy.

Ďalej uviedol, že navrhovateľ v rokoch 1997-2007 vyrábal pre majiteľa liehovinové nápoje s ovocnou príchutou, balil ich do sklenených obalov, distribuoval do obchodných sietí na území Slovenskej republiky a označoval etiketami dodávanými spoločnosťou majiteľa na jej náklady a s jej právami k ochranným známkam, pričom v novembri 2007 zmluvu o spolupráci vypovedal.

Majiteľ ďalej poukázal na konanie navrhovateľa, ktorý v roku 2008 napadol ochranné známky majiteľa z dôvodu, že na nich bola použitá časť motívu chráneného ochrannou známkou navrhovateľa, preto spoločnosť majiteľa s cieľom vyhnúť sa zbytočným sporom opakovane požiadala o registráciu svojich ochranných známk. Majiteľ uviedol, že po uzavretí licenčnej zmluvy so ST. NICOLAUS, a. s. bola 17.04.2009 registrovaná jeho ochranná známka č. 224698 „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL (Liehovinový nápoj s príchutou marhule)“.

Majiteľ ďalej uviedol, že od januára 2008, po skončení zmluvy o spolupráci, navrhovateľ naďalej distribuoval do obchodných sietí na území Slovenskej republiky a označoval liehovinové nápoje s čerešňovou a barackovou príchutou etiketami, ktoré sa len minimálne odlišovali od etikety chránenej ochrannou známkou majiteľa, a tak bol donútený požiadať o súdnu ochranu. Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 43 Cob/164/11 z 21.07.2011 uložil navrhovateľovi, aby zverejnil verejné ospravedlnenie spoločnosti majiteľa za porušovanie jeho práv ako majiteľa ochranných známk č. 224698 a č. 224697 tým, že pri predaji liehovín používal ako dominantný prvok etikety „BARACK liehovina s príchutou marhule“ a „CSERESZNYE Liehovina s príchutou čerešne“, čím sa dopustil nekalosúťažného konania.

Majiteľ ďalej poukázal na to, že v uplynulých viac ako 5 rokoch spoločnosť Zwack Unicum NyRT. nepodala žiadnu sťažnosť, námietky, žalobu na ochranu svojich opráv chránenými ochrannými známkami, tiež uviedol, že ochrannú známku č. 224698 táto spoločnosť na území Slovenskej republiky nepoužívala, nevyrábala a ani nedovážala, pretože takúto ochrannú známku na našom území ani registrovať nemohla, keďže spoločnosť majiteľa požívala právo prednosti.

Majiteľ pritom odkázal na ustanovenia § 9, § 10 a § 16 ods. 1 zákona o ochranných známkach a namietal, že licenčná zmluva medzi navrhovateľom a spoločnosťou Zwack Unicum, a. s. nie je registrovaná a proti tretím osobám nenadobudla právnu účinnosť, pričom navrhovateľ nepoužíva etikety aké používa maďarská spoločnosť a ochranné známky spoločnosti Zwack Unicum, a. s. neboli na území Slovenskej republiky používané a predmetom ochrany podľa uzavretej zmluvy je kvalitatívne iný produkt, než ktorý je chránený napadnutou ochrannou známkou majiteľa a kvalitatívne odlišný od produktu navrhovateľa. Majiteľ konštatoval, že ochranné známky spoločnosti Zwack Unicum v spojitosti s napadnutou ochrannou známkou neboli na území Slovenskej republiky nikdy používané.

V závere majiteľ zdôraznil, že spoločnosť Zwack Unicum nemá chránenú a ani nepoužívala ochrannú známku k liehovinovému nápoju s príchuťou ovocia a navrhovateľ nepoužíva tú ochrannú známkou, ktorú mal od spoločnosti Zwack Unicum nadobudnúť, preto navrhol, aby úrad návrh zamietol.

Rozhodnutie úradu sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známkou za neplatnú, ak v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo v konaní z vlastného podnetu zistí, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známkou za neplatnú na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje.

V konaní o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky č. 224698 „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL“ za neplatnú bolo zistené, že napadnutá ochranná známkou majiteľa LILKI-KOŠICE, s. r. o., Škultétyho 3, 040 01 Košice, s právom prednosti od 08.09.2008 bola 17.04.2009 zapísaná do registra ochranných známkou pre tovary v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Navrhovateľ podaný návrh v zmysle § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. a), c), d) a f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach odôvodnil podobnosťou napadnutej ochrannej známky s ochrannou známkou č. 131819 majiteľa Zwack Unicum NyRT. zapísanou v Maďarskej republike pre zhodné tovary so skorším právom prednosti, ktorú používa na základe licenčnej zmluvy, ako aj jej podobnosťou s označením, ktoré používa na označovanie svojich tovarov na území Slovenskej republiky, pričom ochranná známkou č. 131819 je niekoľko desaťročí všeobecne známym označením na území Slovenskej republiky. Podľa navrhovateľa teda napadnutá ochranná známkou ťaží z jej dobrého mena a povesti a existuje pravdepodobnosť ich zámenej na strane verejnosti, ako aj pravdepodobnosť asociácie s ochrannou známkou, ktorá je všeobecne známa na území Slovenskej republiky. Z podaného návrhu tiež vyplynulo, že navrhovateľ si uplatňoval aj dôvod na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 1 zákona č. 506/209 Z. z., pretože neboli splnené podmienky na jej zápis platné v čase jej zápisu.

V konaní bolo zistené, že spoločnosť Zwack Unicum Nyrt., Soroksári út 26, H-1095 Budapešť, Maďarská republika, je majiteľom kombinovanej národnej ochrannej známky č. 131819 „BARACK PÁLINKA“ s právom prednosti od 25.02.1991 zapísanej v Maďarskej republike pre tovary v triede 33 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Ďalej bolo podľa predloženej licenčnej zmluvy z 28.12.2011 zistené, že navrhovateľ je nadobúdateľom licencie, ktorá ho oprávňuje používať na území Slovenskej a Českej republiky logo priložené v Prílohe č. 2 (motív jazdca na koni s vavrínmi), ktoré je v týchto krajinách známe určitému kruhu spotrebiteľov, ktorí rozoznávajú značku a z tohto dôvodu používanie loga tvorí zvláštnu hodnotu pre nadobúdateľa.

K dôvodu uplatnenému podľa § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach možno uviesť, že v podanom návrhu bolo predmetné zákonné ustanovenie len citované, avšak z odôvodnenia návrhu nevyplýva, ktoré konkrétne podmienky na zápis napadnutej ochrannej známky neboli splnené, preto v tejto časti možno návrh považovať za nedôvodný.

Uplatnený dôvod - § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach

Podľa § 7 písm. a) citovaného zákona sa označenie nezapíše do registra na základe námietok podaných podľa § 30 majiteľom staršej ochrannej známky, ak z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so staršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršia ochranná známka vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámenny na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámenny sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou.

Podľa § 4 citovaného zákona je na účely tohto zákona staršou ochrannou známkou

- a) ochranná známka zapísaná v registri ochranných známkov úradu so skorším právom prednosti,
- b) medzinárodná ochranná známka s vyznačením Slovenskej republiky so skorším právom prednosti,
- c) ochranná známka Spoločenstva so skorším právom prednosti alebo so skorším právom seniority,
- d) označenie, ktoré je predmetom prihlášky ochrannej známky, ak bude zapísané ako ochranná známka uvedená v písmene a) alebo c).

Navrhovateľ uplatnený dôvod podľa § 7 písm. a) citovaného zákona odôvodnil existenciou ochrannej známky č. 131819 platnej na území Maďarskej republiky, ktorej majiteľom je spoločnosť Zwack Unicum NyRT., Soroksári út 26, H-1095 Budapešť, Maďarská republika, teda subjekt odlišný od navrhovateľa a v podanom návrhu mal za to, že existuje pravdepodobnosť zámenny napadnutej ochrannej známky s touto ochrannou známkou.

Ustanovenie § 4 citovaného zákona jasne stanovuje, že okrem základnej podmienky na uplatnenie práv z ochrannej známky, ktorou je jej skoršie právo, musí byť nevyhnutne zachovaná i zásada teritoriality, to znamená, že v prípade uplatnenia si práv zo staršej ochrannej známky, táto ochranná známka musí byť platná na území Slovenskej republiky.

Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatňoval práva z ochrannej známky č. 131819, ktorá na území Slovenskej republiky neplatí. Preto ju v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach nie je možné považovať za staršiu ochrannú známku.

Z predmetného je teda nesporné, že návrh nebol uplatnený z dôvodu existencie staršej ochrannej známky a možno ho v tejto časti považovať za nedôvodný.

Uplatnený dôvod - § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. c) a d) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach

Podľa § 7 písm. c) citovaného zákona sa označenie nezapíše do registra na základe námietok podaných podľa § 30 užívateľom všeobecne známej známky, ak je označenie zhodné so všeobecne známou známkou, ktorá sa pred dňom podania prihlášky označenia stala používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky všeobecne známou pre tohto užívateľa, a tovary alebo služby, na ktoré sa označenie a všeobecne známa známka vzťahujú, sú zhodné.

Podľa § 7 písm. d) citovaného zákona sa označenie nezapíše do registra na základe námietok podaných podľa § 30 užívateľom všeobecne známej známky, ak z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so všeobecne známou známkou, ktorá sa pred dňom podania prihlášky označenia stala používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky všeobecne známou pre tohto užívateľa, a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a všeobecne známa známka vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámenny na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámenny sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so všeobecne známou známkou.

K uplatneným dôvodom je potrebné uviesť, že všeobecne známa známka predstavuje také označenie, ktoré nezískava ochranu zápisom do registra, ale svojou známosťou v okruhu spotrebiteľov a nadobudnutím všeobecnej známosti. Uvedená skutočnosť vyplýva z článku 6bis Parížskeho dohovoru a článku 16 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS). Všeobecne známa známka je teda označením, ku ktorému vzniká vlastníctvo neformálne jeho používaním, pričom požíva v niektorých aspektoch ochranu ako ochranná známka. Všeobecne známa známka je známkou tak „silnou“, že sa vžila pre zhodné výrobky, či služby svojho vlastníka v príslušnom okruhu verejnosti natoľko, že má rozlišovaciu spôsobilosť napriek skutočnosti, že formálne nebola zapísaná do registra.

Na uplatnenie práva musí užívateľ všeobecne známej známky preukázať skutočnosť nadobudnutia jej všeobecnej známosti, teda že ním používané označenie sa stalo všeobecne známym pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky v dôsledku jeho intenzívneho používania, ako aj sústavnej a väčšinou aj dlhodobej propagácie tohto označenia. Z uvedeného vyplýva, že zákon nepočíta so všeobecnou známostou ako so skutočnosťou známou z úradnej moci.

Navrhovateľ k návrhu priložil nasledujúce dôkazy:

- list určený spoločnosti navrhovateľa z 24.02.2011 od Dr. S. F., zástupcu spoločnosti Zwack Unicum NyRT.,
- časť kópie Licenčnej zmluvy z 28.12.2011 uzavretej medzi spoločnosťou navrhovateľa a Zwack Unicum NyRT.,
- prílohu č. 2 k Licenčnej zmluve,
- etikety používané navrhovateľom od 01.01.2012 na základe Licenčnej zmluvy.

Z predložených dôkazov vyplýva, že spoločnosť Zwack Unicum NyRT., Maďarská republika je majiteľom ochrannej známky č. 131819 „BARACK PÁLINKA“, s právom prednosti od 25.02.1991 platnej na území Maďarskej republiky a medzinárodnej ochrannej známky č. 647146 „CSERESZNYE pálinka“ s právom prednosti od 05.12.1995 platnej na území Slovenskej republiky, obe zapísané pre tovary v triede 33.

Ďalej bolo zistené, že spoločnosť navrhovateľa je na základe licenčnej zmluvy z 28.12.2011 oprávnená používať grafické prvky a dominantné grafické prvky tvoriace medzinárodnú ochrannú známku č. 647146 a logo znázornené v prílohe č. 2 (jazdec na koni s vavrínmi) na území Slovenskej a Českej republiky. Predložené etikety navrhovateľa predstavujú kombinované označenia – prednú a zadnú stranu etikety s názvom „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL“.

Na základe zhodnotenia predložených dôkazných materiálov je potrebné konštatovať, že predložené doklady nepreukazujú používanie označenia „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL“ na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky v rozhodujúcom období, t. j. pred dňom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, v súvislosti s tovarmi navrhovateľa, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že by toto označenie bolo na Slovensku všeobecne známym pre tovary navrhovateľa, a teda navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že sa kombinované označenie „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL“ (podľa priložených etikiet) stalo pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky všeobecne známou známkou.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že v danom prípade nie sú naplnené podmienky v zmysle § 7 písm. c) a písm. d) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Uplatnený dôvod - § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach

Podľa § 7 písm. f) citovaného zákona sa označenie nezapíše do registra na základe námietok podaných podľa § 30 užívateľom nezapísaného označenia alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ak je označenie zhodné alebo podobné s nezapísaným označením alebo iným označením používaným v obchodnom styku, ktoré týmto používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky a takéto označenie nemá iba miestny dosah.

V prípade návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú s odkazom na ustanovenie § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach musí navrhovateľ preukázať, že návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podal oprávnený subjekt, ktorý používal nezapísané označenie na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky už pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky, že toto nezapísané označenie nadobudlo týmto používaním rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k spotrebiteľovi pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby používateľa. Ďalej musí preukázať, že nezapísané označenie nemá iba miestny dosah a nakoniec musí byť splnená i podmienka, že nezapísané označenie je zhodné alebo podobné s napadnutou ochrannou známkou, pričom nesplnenie čo i len jednej z uvedených podmienok má za následok zamietnutie návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú.

Keďže navrhovateľ v podanom návrhu doloženými dôkazmi, ktoré boli zhodnotené vyššie, nepreukázal používanie kombinovaného označenia „BARACK ÍZŰ SZESZESITAL“ resp. „BARACK pálinka“ pre jeho

tovary pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za preukázané splnenie podmienok používania nezapísaného označenia, a tým ani nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti tohto označenia pre tovary navrhovateľa, ktorých splnenie je nevyhnutné pre úspešné uplatnenie návrhu podaného z dôvodu podľa § 35 ods. 3 v nadväznosti na § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Na základe uvedeného teda možno konštatovať, že v danom prípade nie sú splnené podmienky v zmysle § 7 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach možno proti tomuto rozhodnutiu podať na úrade rozklad v lehote 30 dní od jeho doručenia. Včas podaný rozklad má odkladný účinok.

JUDr. Ingrid Maruniaková
riaditeľka
odboru legislatívno-právneho
a sporových konaní

Doručiť:

FRUCONA Košice, a.s.
Textilná 6
04262 Košice

LILKI-KOŠICE s. r. o.,
Brigádnicka 6
040 01 Košice